

Arrest

nr. 31 312 van 9 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. GLORIEUS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een Koerd te zijn behorende tot de Slivani stam en afkomstig te zijn van Zakho, Noord-Irak. Op 18 mei 2005 zou u gehuwd zijn met (N.S.H.), die op 30 oktober 2006 is bevallen van jullie zoontje, (H.). Op 7 juli 2008 zou zij het huis verlaten hebben omdat zij niet overeenkwam met uw moeder die bij jullie inwoonde. Uw echtgenote zou op dat moment vijf maanden zwanger zijn geweest. Ze zou naar familie in Syrië of Jordanië zijn gegaan. U zou nooit van haar gescheiden zijn. Op 25 oktober 2008 zou in uw taxi een vrouwelijke klant uw nummer gevraagd hebben omdat zij wilde dat u haar voortaan zou vervoeren. Deze vrouw, (S.M.) genaamd, zou ook tot de Slivani stam behoren en haar vader zou lid zijn van de KDP partij (Koerdische Democratische Partij). U zou haar over uw situatie verteld hebben en op haar verliefd zijn geworden. Het gevoel zou wederzijds geweest zijn en op 1 januari 2009 zou u haar hand gevraagd hebben. Zij zou dit echter geweigerd hebben aangezien zij al gehuwd is. U zou direct alle banden hebben willen verbreken maar zij wou u

niet laten gaan. Ze bleef u bellen en zou ermee bedreigd hebben aan haar man en vader te vertellen dat u haar lastigvalt indien u haar niet meer kwam ophalen met uw taxi. Gezien dit dreigement zou u haar zijn blijven vervoeren. Op 4 februari 2009 zou u desalniettemin definitief alle banden met haar hebben willen verbreken maar toen u haar in de buurt van haar huis trachtte af te zetten, creëerde zij een scène waardoor haar schoonzus haar in uw armen zou gezien hebben. De schoonzus zou u zijn beginnen uitschelden waarop haar man naar buiten kwam. (S.) zou u hebben losgelaten en u gevraagd hebben weg te gaan. U zou naar uw vriend (M.), die in de buurt woonde, zijn gegaan en er vier dagen hebben verbleven. Uw zoontje (H.) zou naar het huis van uw vriend zijn gebracht. Via de echtgenote van (M.) zou u vernomen hebben dat (S.) vermoord was. Via uw mama zou u vernomen hebben dat er verschillende mannen naar uw huis kwamen op zoek naar u en dit omwille van verschillende redenen. Uw moeder zou naar uw oom in Mosul zijn gegaan. Op 8 februari 2009 zou u samen met uw zoontje (H.) naar Turkije gevlucht zijn. U zou in Istanbul in een hotel verbleven hebben om vervolgens per vrachtwagen verder te reizen. U zou op 19 februari 2009 in België zijn aangekomen en de volgende dag heeft u hier asiel aangevraagd. Sinds uw verblijf in België zou u via uw vriend (M.) vernomen hebben dat u nog steeds gezocht wordt.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U baseert uw onmiddellijke vluchtaanleiding op het feit dat u schrik hebt om door de familie van uw geliefde (S.M.) te zullen worden gedood in het kader van eremoord (gehoorverslag CGVS, pp. 8 en 11). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw romance met (S.). Zo is het totaal niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat (S.) gehuwd was (gehoorverslag CGVS, p. 7), dit terwijl zij van uw wijk afkomstig was, u daarenboven wist dat ze een broer heeft die in Erbil studeert en er nog aan toevoegde dat 'iedereen' weet dat haar familie tot de KDP behoort. Meer nog, u wist dat haar vader een belangrijke functie binnen deze partij bekleedt (ingevulde vragenlijst dd. 11/03/2009 punt 5 en gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 7). Gezien bovenstaande kan het, zoals gezegd, niet overtuigen dat u niet op de hoogte zou zijn van haar huwelijk. In verdere lijn is het dan ook ongeloofwaardig dat zij u niet met rust zou hebben willen laten. Deze houding strookt niet met het gegeven dat zij een Koerdisch meisje was, opgevoed binnen een zeer radicale familie vooral wat, naar uw zeggen, de relatie tussen jongens en meisjes betreft (gehoorverslag CGVS, pp. 7 en 8). Het incident dat u geschetst heeft, namelijk het feit dat (S.) een hele scène zou hebben opgezet vlakbij haar huis, is binnen de Koerdische context totaal ongeloofwaardig. Zo is het ondenkbaar dat (S.), een getrouwde vrouw komende uit een gerespecteerde familie, eiste dat iedereen op de hoogte zou zijn van jullie relatie en niet uit uw auto wilde stappen en dit vlakbij haar huis. Ze moet immers hebben geweten dat een dergelijk gegeven schande zou brengen over haar familie en de eer van de familie zou aantasten (gehoorverslag CGVS, p. 8). Bovendien is het niet meer dan logisch dat ze zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest dat ze door een dergelijke manier van handelen ook haar eigen leven in gevaar bracht daar zulk een gedrag binnen de Koerdische context niet wordt getolereerd. Voorts kunnen er ook met betrekking tot de plek waar u na dit incident beweert te zijn ondergedoken ernstige bedenkingen worden gemaakt. Zo is het immers totaal onlogisch dat u zich maar een halve à één kilometer verder, bij uw vriend (M.), schuil zou hebben gehouden gedurende vier dagen (gehoorverslag CGVS, pp. 4 en 10), dit terwijl haar familie naar buiten was gekomen na het tumult veroorzaakt door haar schoonzus (gehoorverslag CGVS, p. 8) en het daarenboven waarschijnlijk is dat mensen in de buurt op de hoogte waren van jullie vriendschap. Toen u hiermee geconfronteerd werd, kon u enkel opwerpen geen andere plek te hebben gehad om naar toe te gaan (gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit argument is niet afdoende, temeer u tantes heeft in Dohuk (gehoorverslag CGVS, p. 5). Bovenstaande vaststellingen bevestigen andermaal de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, temeer u enerzijds verklaart dat haar familie u nooit bij uw vriend (M.) zou zijn komen zoeken omdat zij niet zou hebben geweten dat u daar was, maar anderzijds zou uw vriend wel via burens vernomen hebben dat (S.) vermoord is en dit omdat burens alles vertellen waardoor er van kan worden uitgegaan dat uw aanwezigheid hier een alom bekend feit was (gehoorverslag CGVS, pp. 9 en 10).

Tot slot dient nog aangestipt dat het weinig overtuigend is dat u niet weet waar uw echtgenote zich, nadat ze uw huis had verlaten en op dat moment vijf maanden zwanger was van jullie tweede kindje, momenteel bevindt. U kunt slechts veronderstellen dat ze zich bij haar familie in Syrië of Jordanië

bevindt, doch blijkt niet bij machte hieromtrent accurate informatie te verstrekken (gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 3).

In het licht van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat uw asielrelaas ongelooftwaardig is.

Wat betreft de subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw huwelijksakte, uw identiteitskaart en de identiteitskaart van uw zoon, tonen uw burgerlijke stand, gezinssamenstelling, identiteit en nationaliteit aan, gegevens die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betoogt in zijn “verzoekschrift tot nietigverklaring” dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) uit het oog verliest dat hij veel tijd doorbracht met S. Hij verklaart dat hij bepaalde dingen wist omdat S. dit vertelde, doch dat zij niet vermeldde dat zij getrouwd was. Haar vader is een bekende figuur, maar dit heeft geen uitstaans met haar huwelijksleven en het zou niet ongebruikelijk zijn of men weet of de dochter van een politicus al dan niet getrouwd is. Volgens verzoeker haalt het CGVS een wijk en hele stad volledig door elkaar. Hij en S. woonden in dezelfde stad, maar niet in dezelfde wijk, zodat het wel degelijk mogelijk is dat hij niet op de hoogte was van haar huwelijk.

Waar het CGVS stelt dat het gedrag van S. niet aannemelijk is, voert verzoeker aan dat er in Irak ook vrouwen zijn die temperamentvol zijn en het niet aan het CGVS is om te beoordelen hoe een Koerdische vrouw zich zou gedragen. Het heeft hiervoor immers geen bronnen of rapporten. Verzoeker geeft aan dat S. in haar huwelijk onder druk stond en de wanhoop nabij was. In het verleden had ze al bedreigingen gemaakt aan zijn adres zodat het duidelijk is dat zij in staat was om op het ogenblik dat hij haar bij haar huis afzette en uit haar leven zou verdwijnen een laatste poging te doen om hem te overtuigen en een scène te maken. Zij had immers al overspel gepleegd en haar man bedrogen en was niet gelukkig in haar huwelijk.

Met betrekking tot het feit dat hij bij M. onderdook, houdt verzoeker voor dat het niet ging om een wijk waar iedereen alles van iedereen weet, doch om de stad Zakho, die vele inwoners had. Niet alle vrouwen in de wijk vertelden veel onder elkaar, doch het ging over een aantal buurvrouwen die verzoeker kende en die wisten dat er iets gebeurd was. Verzoeker betoogt dat M. een man van zestig jaar was die bevriend was met zijn vader. Zij waren geen leeftijdsgenoten die steeds samen optrokken. Daarom zou hun vriendschap niet algemeen geweten zijn.

Verzoeker voert aan dat hij niet kon onderduiken bij zijn tantes in Dohuk aangezien deze zijn getrouwd, behoren tot hun echtgenoot, bijna geen contact meer hebben met hun familie en zeer conservatief zijn.

Hij stelt dat het gaat over een stad met verschillende wijken waar niet iedereen alles wist van iedereen. Er werd niet aan de burens of de familie van S. gezegd dat hij bij M. logeerde en zijn vriendschap met M. was niet alom geweten. Het was dan ook perfect mogelijk dat de familie van S. niet wist van het bestaan van M. als vriend. Bovendien waren ze niet afkomstig van dezelfde wijk en was de familie dus niet op de hoogte van hetgeen zich in de wijk van M. afspeelde. Verzoeker is van mening dat de dood van S. daarnaast een heel ander gegeven is en dat zulke feiten sneller worden meegedeeld. M. heeft hiernaar ook expliciet navraag gedaan.

Hij stelt dat ermoord in Irak veel voorkomt en hij en zijn zoontje oprecht in gevaar zou verkeren indien hij zou terugkeren. Verzoeker wijst erop dat hij in Irak een degelijke job had en goed zijn brood verdiende, zodat hij geen reden had om in België asiel aan te vragen indien hij niet zou vrezen voor zijn leven.

Om deze redenen is het volgens hem duidelijk dat de beslissing van het CGVS dient te worden vernietigd en hij dient te worden toegelaten tot het Belgisch grondgebied en er bescherming te genieten.

2.1.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient inzake de asielaanvraag een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent de door hem voorgehouden feiten. Hij verklaarde bij het CGVS dat hij S. sedert 25 oktober 2008 als taxichauffeur vervoerde naar haar broer, haar zus en naar de markt om inkopen te doen. Gevraagd hoe vaak hij haar in totaal vervoerde, gaf hij aan het niet te kunnen tellen, doch twee tot drie maanden voor haar te hebben gewerkt (administratief dossier, stuk 4, p.6). In het licht van deze verklaringen wordt de geloofwaardigheid van verzoekers relaas manifest ondermijnd doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de woonplaats van S. In de vragenlijst gaf hij immers aan dat S. woonde in dezelfde wijk als hemzelf (administratief dossier, stuk 9, p.2), terwijl hij in het verzoekschrift aangeeft dat zij niet in dezelfde wijk woonden en dat S. in een andere wijk woonde, niet ver van die van hem (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.3). Verzoeker gaf nochtans uitdrukkelijk aan de tolk te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk met wiens hulp de vragenlijst werd opgesteld en hij ondertekende de vragenlijst, nadat deze aan hem werd voorgelezen in het Badini voor akkoord, waarmee hij bevestigde dat de door hem gegeven verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, stuk 9).

De bestreden beslissing acht het terecht ongeloofwaardig dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat (S.) gehuwd was (administratief dossier, stuk 4 p. 7), dit terwijl hij wist dat ze een broer heeft die in Erbil studeert, tevens stellend dat 'iedereen' weet dat haar familie tot de KDP behoort en hij de functie van haar vader binnen deze partij omschrijft (*ibid.*, p.6-7).

Verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af aangaande de wijze waarop hij vernam dat S. zou zijn vermoord en haar familie hem zocht. In de vragenlijst gaf hij aan dat hij na twee of drie dagen bij M. te hebben verbleven niets meer vernam van S. Hij zou M. er naartoe hebben gestuurd om poolshoogte te nemen en deze zou zijn teruggekomen met het nieuws dat S. was gedood en dat haar familie hem zocht. M. zou dit hebben vernomen van hun burens (administratief dossier, stuk 9, p.2). Bij het CGVS verklaarde hij dat hij gedurende zijn verblijf bij M. na één of twee dagen via de vrouwen vernam dat S. werd vermoord. De vrouw van M. zou dit hebben vernomen via andere vrouwen. Dit klemt des te meer daar verzoeker, wanneer hem werd gevraagd van welke vrouwen de echtgenote van M. dit vernam, niet verder kwam dan te stellen: "*de burens*", doch, vervolgens gevraagd welke burens, niet kon antwoorden en aangaf: "*Als de burens praten dan vertellen ze alles, je kent de vrouwen*" (administratief dossier, stuk 4, p.8-10).

De bestreden beslissing acht het bovendien met recht ongeloofwaardig dat S., die volgens verzoekers verklaringen stamde van een zeer radicale familie, vooral op het vlak van relaties tussen jongens en meisjes, hem niet met rust wilde laten. Het is in het licht van haar familiale achtergrond evenmin aannemelijk dat zij vlakbij haar huis een scène zou opzetten en van mening was dat iedereen moest weten dat zij een relatie hadden (*ibid.*, p.7-8). Verzoeker beperkt zich ertoe te stellen dat het CGVS niet beschikt over bronnen en rapporten, doch hij brengt zelf geen concrete elementen bij om de motivering

te weerleggen die stelt dat dergelijke houding in de Koerdische context ondenkbaar is aangezien S. moet hebben geweten dat dit schande zou brengen over haar hele familie, de eer van de familie zou aantasten en haar eigen leven in gevaar zou brengen.

Daargelaten of de mensen wisten dat verzoeker bevriend was met M., acht het CGVS het bovendien met reden onaannemelijk dat verzoeker zou zijn ondergedoken bij zijn vriend M., op slechts vijfhonderd meter tot één kilometer van waar de familie van S. woonde, terwijl deze familie na het tumult naar buiten zou zijn gekomen.

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Kritiek op de overige, overvloedige motieven kan bijgevolg niet leiden tot de hervorming van de bestreden beslissing.

De documenten die door verzoeker bij het verzoekschrift worden gevoegd, werden reeds eerder in de procedure neergelegd. De bestreden beslissing stelt hieromtrent met recht dat de bijgebrachte documenten, met name de huwelijksakte en de identiteitskaarten, slechts gegevens bevatten met betrekking tot verzoekers burgerlijke stand, gezinssamenstelling, identiteit en nationaliteit, welke niet ter discussie staan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2. Verzoeker voert geen middelen aan met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu oordeelde de bestreden beslissing op grond van de informatie in het dossier met recht dat er in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas mede in acht genomen (zie sub 2.1.2), zijn er in het dossier voor het overige geen elementen voorhanden die in zijn hoofde wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2. De subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS